

IECAVAS ziņas

ISSN 1691-2055

Cena – € 0,28

NEDĒĻAS LAIKKRAKSTS

Nr. 46 (1116)

17.11.2016.

Lāčplēša dienā īpaša loma

tiek
**Brīvības
piemineklim**

AKTUĀLI

Šajā numurā:

17. novembra sarīkojumā sveiksim pašvaldības apbalvojumu saņēmējus.

Lasiet 4. – 7. intervijas ar Iecavas Gada cilvēkiem

A: F: Anta Kļaveniece

11. novembrī Lāčplēša dienu jau tradicionāli atzīmējam ar lāpu gājienu un piemīņas brīdi pie Brīvības pieminekļa.

Gājiena priekšgalā apņēmīgi soļoja Iecavas zemessargi un jaunsargu vienība.

Pastāv uzskats, ka par patriotiem nepiedzimst, par tādiem kļūst, tāpēc īpaši liels gandarījums bija redzēt, ka valstij no-

zīmīgos svētkos līdzās pieaugušajiem ir arī bērni. Kā gan citādi viņi izauklēs sevi šo piederības un atbildības izjūtu pret savu tautu, zemi, tautas vēsturi un kultūras mantojumu?

➔ 3.lpp.

SIA «Iecavas siltums» siltumenerģijas tarifs

2016. gada novembrī – 46,90 EUR/MWh (bez PVN)

Balsosim par Gada jaunieši

A: Ilze Dreimane, pašvaldības jaunatnes lietu speciāliste

Otro gadu pēc kārtas tiks noskaidroti konkursa «Iecavas novada Gada jaunieši» laureāti.

Katru mēnesi laikrakstā «Iecavas Ziņas», pašvaldības portālā un sociālajos tīklos tika rakstīts par kādu Iecavas novada jauniešu, kas sevi ir pierādījis kādā konkrētā nozarē. Jaunieši ir dažādi, un tikpat dažādas ir intereses, kas padara katru no viņiem īpašu – viens iznes

mūsu novada vārdu sportā, cits pierāda sevi iniciatīvu projektos vai atklāj savas mākslinieciskās prizmas.

Gada nogalē tiks apbalvots Iecavas novada Gada jaunieši, kurš tiks izraudzīts no visu mēneša jauniešu vidus. Gada jaunieša tituls tiks piešķirts tam nominantam, par kuru visvairāk būs balsojuši portāla www.iecava.lv apmeklētāji. **Bal-sošana ilgs no 20. novembra līdz 10. decembrim.**

➔ 10.lpp.

Iecavas
novads

Latvija sākas mūsu sirdīs.

Sargāsim to vienmēr kā lielāko dārgumu!

(V. Vīķe-Freiberga)

Sveicam Latvijas Republikas neatkarības 98. gadadienā!

Iecavas novada pašvaldība

F: no iestādes albuma

Un uzvarētājs ir... kolrābis!

Vecāki kopā ar bērniem izgaršo, atmin un nosaka gardāko sezonālo dārzeņu vai augli.

A: Aija Krūmiņa,
Ineta Zvirgzda-Šebina

Pagājušajā nedēļā visā Latvijā notika Ekoskolu rīcības dienas. To mērķis ir pievērst uzmanību ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem un parādīt, kā ar vietēju rīcību ietekmēt globālus mērķus.

Pirmsskolas izglītības iestādes «Dartija» audzēkņi un iestādes darbinieki aktualizēja jautājumu par dārzeņu, augļu sezonālītāti un daudzveidību, vērsa sabiedrības uzmanību attieksmes maiņai, lai samazinātu pārtikas atlikumus.

Rīcība tika plānota vairākos posmos. Rīts iestādē sākās ar aktīvu sabiedrības iesaistīšanu sa-

vas rīcības izvērtēšanā: iepazīstinot ar «Ēd atbildīgi!» metodisko materiālu, kā arī aicinot ar parakstu apliecināt savu atbildīgo attieksmi un rīcību pārtikas lietošanā - parakstīties uz ozola lapas vai papīra āboliņa un piestiprināt to koka siluetam.

Tika organizēta akcija «Nosaki PII «Dartija» sezonālo dārzeņus vai augļus». Uzdevums bija pagaršojot

atpazīt dārzeņus vai augļus un nobalsot par sev tīkamāko. No 10 piedāvātajiem dārzeņiem un augļiem (puravs, biete, topinambūrs, kolrābis, burkāns, selerija, paprika, cidonija, kartupelis, kālis) uzvarēja kolrābis. Aptaujā piedalījās 33 dalībnieki. Secinājām, ka daudzi vecāki ikdienā nepievērš uzmanību dārzeņu sezonālītātei, maz atpazīst dārzeņu garšu, kas liecina, ka tos maz lieto uzturā. Grūtības radīja arī dārzeņu nosaukumu atpazīšana. Lai arī uzvarēja kolrābis, tā nosaukums tika traktēts dažādi: «kāpostkāts», «redīskāposts», «findrālis», «riekstābols», «kraukšķis», «smaržulis» un «vitamīns».

Pastaigas laikā sagatavošanas grupas bērni devās zibakcijā, aicinot sabiedrību pievērst uzmanību atbildīgai attieksmei pret pārtikas izlietojumu. Audzēkņi kopā ar skolotājiem un iestādes vadīju Irīnu Freimani apmeklēja Iecavas novada domi (grāmatvedības darbiniece, iepirkumu speciāliste, kas atbild par ēdināšanas iepirkumu, domes priekšsēdētāju Jāni Pelsi, «Iecavas Ziņu» redakciju), Iecavas bērnu bibliotēku, kā arī uzrunāja sastaptos garāmgājējus. Zibakcijā tika dalīti Iecavā audzēti āboli un uzsaukumi ar PII «Dartija» šī gada tēmas kodeksu un bērni informēja sabiedrību par atbildīgu attieksmi pārtikas patēriņā.

Aktīvā rīcība īstenoja izvīzīto mērķi – pievērsa sabiedrības uzmanību dārzeņu, augļu daudzveidībai un sezonālītātei, kā arī biežākai izmantošanai uzturā, aizstājot našķus un citzemju augļus un dārzeņus ar vietējo produkciju. Viena no vērtīgajām akcijas dalībnieka atziņām: «Turpmāk našķosimies ar topinambūriem!» **IZ**

Mārtiņa gailiši danci veda

A: Kristīne Zabarovska un
Evija Rateniece
pirmsskolas mūzikas skolotājas

F: no PII «Cālitis» albuma

Mārtiņi ir diena, kad pavadām projām rudeni un sākam gaidīt ziemu. Pirmsskolas izglītības iestādē «Cālitis» šo dienu svinējām, tērpušies maskās, dziesmām un rotaļām skanot.

Mūsu skolotājas sagatavoja leļļu teātra izrādi «Gaiļa Mārtiņa piedzīvojumi». Izrādē darbojās roku lelles, kuras atdzīvināja pirmsskolas skolotāja Egija Vēja un mūzikas skolotāja Evija Ra-

teniece, bet viltīgās lapsas un drosmīgā suņa Dukša lomas atainoja Dita Ignatova un Dace Masele. Par muzikālo pavadījumu izrādei un kopīgajām rotaļām parūpējās Kristīne Zabarovska.

Mārtiņus gaidot, grupās notika dažādas aktivitātes: gatavojām maskas, mācījāmies tautdziesmas un ticējumus, mūzikas nodarbībās gājām rotaļās. Protams, kopā ar bērniem pārrunājām, kādas izmaiņas dabā notiek ap Mārtiņiem.

Pašā Mārtiņu dienā ēdamzālē tika klāts svētku mielasts, uz galdiem likām pašu darinātus rotājumus – gaiļus. Dažās grupās pat tika cepti svētku pīrāgi. **IZ**

Lāčplēša dienā īpaša loma tiek Brīvības piemineklim

➔ 1.lpp.

Piemīņas brīdī Iecavas parkā iecavniekus uzrunāja domes priekšsēdētājs Jānis Pēlis, skanēja Iecavas vidusskolas kora dziedātās dziesmas un dzejas rindas vidusskolas puīšu un kultūras nama mākslinieciskās daļas vadītājas Laimrotas Jaunzemes sniegtā. Karavīru izšautās zalves godināja brīvības cīņās kritušos karavīrus, un simtiem sveču izgaismoja Brīvības pieminekli.

Tieši Brīvības piemineklim Lāčplēša dienas pasākumā bija atvēlēta īpaša loma, jo šogad tam atzīmējama 80 gadu jubileja. Par godu šim notikumam piemineklim tika rūpīgi saposts. Biedrības «Arhīvs» aktīvisti sadarbibā ar novada dārznieci un ar pašvaldības finansiālu atbalstu 2. novembrī, izmantojot augstspiediena ūdens strūklu, notīrīja no pieminekļa apauguma un netīrumu kārtu, atgriežot tam sākotnējo sārtā granīta krāsu. Kā neliela dāvana pie pieminekļa tika atklāts Kārļa Sinkas veidota informatīvais stends, kurā gan iecavnieki, gan Iecavas viesi varēs iepazīt pieminekļa vēsturi. Izdevumus 300 eiro apmērā, kas saistīti ar stenda izveidi, plānots segt no pašvaldības budžeta.

Pēc Lāčplēša dienas sarīkojuma biedrības «Arhīvs» telpās Grāfa laukumā bija aplūkojama Brīvības pieminekļa jubilejai veltīta ekspozīcija. Ar interesi to apskatīja vairāki desmiti iecavnieku, arī Uģis Vitoļņš, kurš 1988. gadā, riskējot ar nepatīkšanām VDK, kopā Raimonda Sietiņu un Ojāru Niedru uzsāka Brīvības pieminekļa un tā apkārtnes atjaunošanu. «Uzskatīju to par savu pienākumu, jo arī mana tēva brālis Jāzeps krita Latvijas brīvības cīņās un jau pēc nāves kļuva par Lāčplēša ordeņa kavalieri,» tā Uģis. **IZ**

Vairāk foto - www.iecava.lv

Iecerēts slēgt četrus autobusu reisu

A: **Lelde Podniece-Jostmane**
sabiedrisko attiecību speciāliste

Valsts SIA «Autotransporta direkcija» ir nolēmusi slēgt četrus reisu maršrutā Bauska-Iecava-Dzimtmisa, saglabājot tikai divus rīta reisu. Papildus pieturvietu «Rosme» plānots iekļaut reisā, kas no Dzimtmisas atiet plkst. 7:07. Līdz ar šiem grozījumiem pietura pie Zorģu bibliotēkas turpmāk nav plānota.

Iecavas novada dome 9. novembrī Zemgales Plānošanas reģionam nosūtījusi vēstuli, kurā iebilst pret ieceri slēgt minētos reisu un lūdz rast risinājumu, lai arī dienas vidū un vakarā būtu iespējams nokļūt Rosmē un Zorģos.

Reisi, kurus plānots slēgt, tika izveidoti pirms diviem gadiem, pamatojoties uz iedzīvotāju iesniegumiem. Arī pašlaik vajadzības nav mainījušās. To, ka ir svarīgi, lai dienas vidū un vakarā ša-

jās apdzīvotajās vietās iebrauktu autobuss, Rosmes un Zorģu iedzīvotāji apliecināja tikšanās reizēs ar pašvaldību, kas notika šā gada septembrī. Pašvaldība ciemos ir ierīkojusi ceļa zīmes «Autobusa pietura», nākamajā gadā pieturvietās plānots uzstādīt nojumes.

Zemgales Plānošanas reģions, kas plāno un saskaņo sabiedriskā autotransporta pārvadājumus reģionā, minēto vēstuli kopā ar citiem sagatavotajiem materiāliem nodos «Autotransporta direkcijai». **IZ**

Iecavas skaistumu izauklē domās un darbos

Sarmītes lielākā bagātība ir meitas un mazbērni. No kreisās Aiva, Sarmīte, Kristīne un Inga, priekšplānā mazdēli Luka un Gustavs.

F: no personiskā albuma

Novada dārzkopības speciālistei

SARMĪTE AVOTAI

gada nosaukums «Iecavas Gada cilvēks»

piešķirts par nozīmīgu ieguldījumu Iecavas novada kultūras un estētiskās vides pilnveidošanā.

A: Anta Kļaveniece

Sarmīte Avota no 2012. gada 1. februāra strādā SIA «Dzīvokļu komunālā saimniecība» par dārzkopības speciālisti. Viņas vadībā Iecava pēdējo četrus gadus ir krāšņi uzziedējusi. Iecava ir ieguvusi jaunu un interesantu estētisko veidolu gan ikdienā, gan krāšņus rotājumus svētkiem. Pateicoties Sarmītei, bieži nākas dzirdēt no novada viesiem, cik mūsu ciems ir sakopts un ziedošs, lai gan mēs paši ikdienas steigā bieži vien to uztveram kā ierastu lietu un paejam garām. Tas, ko Sarmīte dara, ir viņas sirds darbs, kam viņa neželē laiku, ne meklējot idejas, ne pati stādot un rušīnot.

- Kādas bija sajūtas, kad uzziņājāt par goda nosaukuma «Iecavas Gada cilvēks» saņemšanu?

- Uzzināju, kad izlasīju mūsu avīzē. Raudāju. Tādu lielu pagodinājumu pieņemt ir grūti, jo tas, ko es daru, ir mans darbs. Citi strādā gadiem un balvas nesaņem, jo vienīgā atšķirība ir tajā, ka mans darbs visiem ir kā uz delnas.

- Kas jūs motivē darīt to, ko darāt?

- Darbs man patīk, un, protams, es vēlos, lai Iecavā ir skaisti ir sakopti. Gribu, lai mēs, iecavnieki, vairāk lepotos ar savu ciemu, bet citiem

iekristu sirdī un atmiņās, ka te ir skaisti. Iecava ir caurbraucēju pilsēta, tāpēc gribas, lai arī viņiem ir, kur aci piesiet. Arī pašu cilvēkiem svētku sajūtu radīt, kaut vai ar kādu niecīgu atgādinot par svētkiem. Kā, piemēram, pērn 11. novembrī, kad Iecavas centrā izlikām statīvu ar svecītēm karoga krāsās. Ja citādi cilvēkiem ir grūti, tad es ceru, ka vismaz ar to puķīti dobē es cilvēkiem sagādāju kaut nelielu prieku.

Mana lielākā un vērtīgākā balva ir cilvēku neviltotie, labie vārdi, pasakot paldies par skaistu puķu dobi, sakoptu koku aleju, svētku dekorācijām vai jauniem soliņiem. Ir jau arī tādi, kas pasaka: ko jūs te darāt, kam tas vajadzīgs, tie ir lieki nodokļu maksātāju tēriņi.

Šis pagodinājums pienākas arī manai komandai, maniem darbiniekiem: Aigaram, Guntim, Gunāram. Viena es varu gudrot un izfantazēt dažādus projektus, bet, ja nebūtu manas komandas, kas to kopj un palīdz realizēt, ja nebūtu pašvaldības, kas tam piešķir naudu, tad liela daļa no iecerētā paliktu nerealizēta. Viens jau tu neesi nekas. Viens vari sakopt esošos stādījumus, bet ne jau salikt un apkopt tik daudz puķu kastu. Pašai šogad ļoti patīk, kā izdevās ierīkot apkārtni pie jaunās Mūzikas un mākslas skolas - stādījumi, puķu

kastes un «egļītes», kur pakāpties vītenaugiem. Vajadzīgās krāsas pat gājām ar paleti saskaņot pie ēkas, lai viss būtu harmoniski un gaumīgi. Liels palīgs šajā ziņā ir galdnieks Edgars, kuram arī pašam vienmēr ir daudz ideju; tāpat arī manas strādnieces Olīta un Lolīta, kas visu izravē un apkopj.

Kad puķes izravēju un samēloju, vienmēr tām novēlu: «Nu, meitenes, tagad audziet kārtīgi un esiet smukas!» Uzskatu, ka arī augi ir jāapcubina tāpat kā bērni un mazbērni. Tā arī ir mīlestība, tikai nedaudz citāda. Jāsaka paldies mammai, kas manī ieaudzinājusi darba mīlestību un atbildības sajūtu. Ja esi iestādījis to puķi vai krūmu, tad esi par viņu arī atbildīgs. Tāpēc tad, kad kāds ko noposta, man ir sajūta, ka pāri nodarīts man.

- Kāpēc izvēlējāties tieši šo dzīves ceļu?

- Daudzus gadus dzīvoju mājās. Bija liela saimniecība - lopi, dārzs, turgus. Arī bērnu audzināšanas periods. Kad bērni paaugās, izdomāju, ka vēlos strādāt algotu darbu. Lielu stimulu tam guvu sieviešu kluba «Liepas» rīkotajosursos, šķiet, 2001. gadā, kur apguvu gan psiholoģijas, gan biznesa zināšanas, runāšanu un uzstāšanos auditorijas priekšā. Sapratu, ka ar biznesu es nenodarbošos, bet vēlos strādāt, lai nebūtu tikai mājās. Lai gan pēc profesijas biju zootehniķe, piekritu aicinājumam strādāt kokaudzētavā «Skujenieki». Sākumā biju strādniece - stādīju un apkopu augus un krūmus. Kad sezona beidzās, pa ziemu strādāju sporta namā, veikalā «Elvi». Tad nāca piedāvājums no «Skujeniekiem» kļūt

par kokaudzētavas dārznieci. Visu vasaru strādāju un citīgi apguvu augu latīniskos nosaukumus, bet no rudens paralēli darbam trīs gadus Bulduru tehnikumā neklātienē apguvu parku dārznieka profesiju. Par to liels paldies jāsaka manai tā laika kolēģei un tagad ļoti labai draudzenei Ritai, kas mani iedrošināja iet mācīties, kā arī kokaudzētavas īpašniekam Aigaram Veģim, kurš atbalstīja manas mācības. Strādājot «Skujeniekos», piedalījos arī domes iekšpagalma apzaļumošanā, un kopš tā laika tādu apzaļumošanas projektu kļuva arvien vairāk. Vēlāk sāku strādāt par dārznieci pirmsskolas izglītības iestādē «Cālītis», bet, kad Daina Rudzīte gatavojās doties pensijā, aicināja mani savā vietā - par pašvaldības dārznieci.

- Kas jūsu darbā ir pats grūtākais?

- Kad piekritu šim darbam, nedomāju, ka būs tik sarežģīti. Domāju, ka stādišu puķes, ravēšu un ar to visi mani pienākumi būs galā, taču dārzkopības speciālista pienākumu klāsts ir krietni paplašinājies. Manā pārziņā ir arī kapsētas, budžeta plānošana, pieaudzis pakļautībā esošo cilvēku skaits, un man ir jāplāno viņu darbs. Jau vairākus gadus ilgst arī sadarbība ar arboristiem, jo pašu spēkiem bez speciālistu pieejas visu iecerēto nevaram izdarīt. Iepriekš koki sakopti vairākās alejās, parkā, kapos, bet šogad esam ielāņojuši sakopt Upes ielas aleju. Tāpat ir jāmacās, jāseko līdzi jaunajām tendencēm, bet tas vairāk ziemas periodā. Jālāsa literatūra, jāapmeklē semināri, jātiekas ar kolēģiem, lai

Izsūtījuma pieredze veidojusi par godīgu un neuzpērkamu cilvēku

ĒRIKAM GRANTAM goda nosaukums «Iecavas Gada cilvēks» piešķirts par ilggadēju darbību Iecavas politiski represēto klubā un nopelniem novada sabiedriskajā dzīvē.

A: F: Anta Kļaveniece

«Ja Iecavas represēto kluba galvgali nebūtu pietiekami aktīvs, darīt gribošs un varošs līderis, tad kluba darbība mūsu novada sabiedriskajā dzīvē nebūtu pamānāma. Neskatoties uz cienijamo vecumu, kluba biedri sava priekšsēdētāja vadībā regulāri piedalās politiski represēto salidojumos, organizē ekskursijas, rīko kopīgus atpūtas vakarus, piedalās citās novada sabiedriskajās norisēs,» izvirzot Ēriku Grantu goda nosaukuma saņemšanai, iesniegumā rakstījis deputāts Juris Krievs.

- Kādas bija sajūtas, kad uzzinājāt par goda nosaukuma «Iecavas Gada cilvēks» saņemšanu?

- Tas bija pārsteigums, jo visi bija klusējuši kā partizāni. Liels un patīkams pārsteigums. Izlasīju par to «Iecavas Ziņas». Labi, ka no rīta izlasīju, jo vēlāk Iecavā satiku cilvēkus, kas mani apsveica,

4.lpp.

saprastu, kā nozares jautājumi tiek risināti citās pašvaldībās.

Grūti ir tas, ka mans darbs ir visu acu priekšā un vienmēr atradīsies kāds, kam šķītis, ka es kaut ko daru nepareizi, gribēs pamācīt vai darbu noniecinās. Kaut ko nozāgē - slikti, nezāgē - arī slikti. Arī es neesmu viszinoša un mācos gan no savām kļūdām, gan konsultējoties ar citiem speciālistiem. Sestdienās, svētdienās uz Iecavu cenšos nebraidīt, jo vismaz brīvdienās gribu baudīt mieru un klusumu.

Darba ir daudz. Lai gan - kas grib strādāt, tas vienmēr atradīs, ko darīt, bet, kas strādāt negrib, atradīs visāduš iemeslus, lai to nedarītu.

- Kā atpūstaties no ikdienas pienākumiem?

- Man ir mīļi mazbērni, bērni. Manas trīs meitas un viņu trīs bērniņi ir mana lielākā bagātība. Bieži esam kopā, daudz braucam pa Latviju. Znots piedalās dažādos skrējienos, braucam viņu atbalstīt. Mani tuvie cilvēki man ir ļoti svarīgi. Viņi ir pirmie, kas mani uzklausa, ar kuriem varu dalīties savos priekos un krepņos. Lasu grāmatas, rušinos savā dārzā, aizeju uz mežu pastai-

nebija jābrīnās un jāsaaka paldies, nezinot, par ko.

- Cik cieša ir jūsu saistība ar Iecavu?

- Mana dzimtā puse ir Īle, kas atrodas netālu no Auces, taču nu jau ilgu laiku jūtos kā iecavnieks. 1970. gada 1. aprīlī sāku strādāt par agronomu, vēlāk par galveno agronomu kolhozā «Iecava» un tā līdz pat pensijai, līdz 1999. gadam.

Nevar salīdzināt, kāda Iecava bija tad, kad atnācu šeit dzīvot, un tagad. Tas ir uzplaucis, skaists, zaļš ciems ar labiem un strādīgiem cilvēkiem. Krietni izmainījusies uzlabo pusi ir infrastruktūra. Prieks, ka pie mums nav jālikvidē skolas, jo, ja nav skolas, nav bērnu, nav nākotnes. Iecavā ir pietiekami daudz aktivitāšu, un tie, kas saka, ka nav, ko darīt, ir sliņķi, kam patīk parunāt. Jāturpina iesāktie, ieplānotie darbi, un, ko uzlabot, vienmēr atradīsies. Žēl, ka Iecavā nav centrālā laukuma, kāds ir

gāties. Daba ir tā, kur varu atjaunot savu enerģiju.

Ziemā labprāt aizbraucu uz teātri vai apmeklēju pasākumus Zorģu bibliotēkā. Vienu reizi mēnesī apmeklēju gleznošanas nodarbības. Tā ir ļoti laba relaksācija, jo, kad glezno, nedomā neko citu. Reizi gadā cenšos aizbraukt kādā ekskursijā ārpus Latvijas. Ja man būtu daudz liekas naudas, atvēlētu to ceļošanai. To, ko esi redzējis, neviens tev nevar atņemt. Līdz šim spilgtākos iespaidus atstājuši ceļojumi uz Portugāli, Franciju, Slovākiju.

- Ja jums būtu iespēja piepildīt trīs vēlēšanās, kādas tās būtu?

- Lai visiem maniem tuvajiem cilvēkiem būtu laba veselība un viņi būtu laimīgi. Lai uz pasaules būtu miers. Lai cilvēki dzīvotu saticībā un bez naida. Ja katrs savu darbu padarītu no sirds, tad mēs noteikti dzīvotu daudz labāk.

- Kāds būtu jūsu vēlējums iecavniekiem valsts svētkos?

- Valdības nāk un iet, taču būtu svarīgi nezaudēt lepnumu par savu valsti un vietu, kur dzīvojam. Vairāk pozitīvu domu un spējas citam citu atbalstīt! Būt drošākiem un pastāvēt par savām tiesībām, ne tikai runājot aiz muguras, bet darot! **IZ**

citās pilsētās. Uzskatu, ka ciema robežās visām ielām vajadzētu būt asfaltētām un apgaismotām. Labi, ka Latvija ir Eiropas Savienībā; no turienes vismaz saņemam atbalstu dažādiem projektiem.

- Kāpēc izvēlējāties kļūt par agronomu?

- Biju uzaudzis laukos, zemnieku ģimenē un šo profesiju izvēlējos, jo negribēju būt par melnstrādnieku kolhozā. Pēc atgriešanās no izsūtījuma 1956. gadā iestājos Saldus tehnikumā. Dzīve kopmītnēs un iespēja saņemt kaut arī niecīgu, bet tomēr stipendiju, - tas man bija svarīgi, jo māte no izsūtījuma atgriezās vēlāk. Mūs ar māti izsūtīja 1949. gadā uz Omskas apgabala stepes plašumiem, dzīvojām netālu no Kazahijas robežas. Izsūtīja bez tiesas sprieduma, taču saprotu, ka tikām izsūtīti tāpēc, ka tēvs bija aizsargs. Viņš pats bija paņemts ciet jau 1945. gadā. Tēvu aizsūtīja uz Krievzemes šahtām - uz Urāliem, vēlāk uz Kazahiju, kur viņš arī tika nomocīts.

Savu profesijas izvēli neesmu nožēlojis ne mirkli. Patika tas, ka katra diena ir citāda. Neesmu arī papīru vīrs, un agronoma darbs bija vairāk saistīts ar atrašanos dabā. Bija jau arī papīri jārakstā gan vajadzīgi, gan nevajadzīgi - tāpat kā tagad.

Izsūtījuma pieredze mani veidojusi kā cilvēku. Mani nevar nopirkt. Tāpat vienmēr iespēju robežās esmu centies būt godīgs, turēt vārdu, nekrāpt cilvēkus, neaprunāt, bet, ja vajadzīgs, pateikt sakāmo aci pret aci. Domāju, ka tas nav maz.

- Kā iesaistījāties politiski represēto kluba darbībā?

- Iecavā represēto klubu nodibināja 1993. gadā. Mani uzaicināja par biedru, ievēlēja valdē, gribēja ievēlēt par vadītāju, bet es nepiekrītu. Vēlāk gan vadītāja amatā nomainīju nu jau netaiķi Albertu Murānu un tā līdz šim darbojos, nevaru tikt vaļā. Kādam jau tas darbs ir jādara. Jaunākie varbūt būtu spējīgāki, bet negrib. Jāsaprot gan, ka ar laiku šādas organizācijas nebūs, jo esam kā Sarkanā grāmata - iznīkstoša vienība. Jau tagad represēto kluba biedru vidējais vecums ir 78 gadi, un aktivitāte ar katru gadu paliek mazāka.

- Kas jūs motivē darīt to, ko darāt?

- Acīmredzot tie ir kluba cilvēki, kas man sirdi ir ļoti tuvi. Saprotu to, kam viņi izgājuši cauri, ko piedzīvojuši, jo pats esmu bijis represēts. Kluba mērķis ir saturēt re-

presētos kopā, radīt vietu, kur viņi vienmēr ir gaidīti. Vismaz tie, kuri vēl var atnākt, jo daudzi vairs nevar. Tad nu mēs cenšamies morāli atbalstīt, uzturēt sajūtu, ka viņi nav aizmirsti, sveicam jubilejās un, ko tur slēpt, arī izvadām.

Piedalos Latvijas Politiski represēto kluba koordinācijas padomes sanāksmēs Rīgā, lai interesējošos jautājumus pēc tam skaidrotu saviem cilvēkiem. Mūsu vecuma īpaši svarīgas ir veselības uzturēšanas un rehabilitācijas iespējas. Kluba aktivitāšu sarakstā ir valdes sēdes, kopsapulce pāris reizes gadā, atpūtas vakars, ekskursijas un nu jau ikgadējais brauciens uz Likteņdārzu apraudzīt mūsu novada ozoliņus. Politiski represētie piedalās arī citās aktivitātēs - apmeklē pasākumus, darbojas dienas centrā. Galvenais ir gribēt, jo iespējas ir.

- Kas jūsu darbā ir pats grūtākais?

- Tas ir mūsu vecums. Kādas aktivitātes gan no mums var prasīt. Visvairāk rūp, lai cilvēki varētu dzīvot labāk, lai pieejamāka un kvalitatīvāka būtu veselības aprūpe. Pašlaik pensijas ir ļoti mazas, bet zālēm un komunālajiem pakalpojumiem cenas nepārtraukti pieaug.

Ļoti priecātos, ja kāds uzņemtos apkopot represēto personu dzīvesstāstus, kamēr vēl esam dzīvi. Pašiem tas vairs nav pa spēkam, lai gan apzināties, ka tas būtu labs ieguldījums vēstures saglabāšanā.

- Ja jums būtu iespēja piepildīt trīs vēlēšanās, kādas tās būtu?

- Tikai trīs? Tas ir par maz (smejas). Bet, ja nopietni, tad vispirms vēlētos, lai pasaulē nebūtu karu un mēs Latvijā varētu dzīvot mierīgi. Protams, veselību tuviniekiem un visai latviešu tautai. Visiem - labāku un bezrūpīgāku dzīvi!

- Kāds būtu jūsu vēlējums iecavniekiem valsts svētkos?

- Visu to pašu arī novēlu, kā arī lai piepildās katra personīgās vēlēšanās! **IZ**

Visu mūžu ticības, cerības un

Iecavas evaņģēliski luteriskās draudzes mācītājam **ROLANDAM RADZIŅAM** un viņa kundzei draudzes ērģelniecei **ZAIGAI LAZDIŅAI-RADZIŅAI** goda nosaukums «Iecavas Gada cilvēks» piešķirts par nozīmīgu ieguldījumu Iecavas novada kultūras un sabiedriskajā dzīvē.

A: Anta Kļaveniece

«Radziņu ģimene ir aktīvi iesaistījusies vietējās kultūras dzīves un sabiedriskajās aktivitātēs. Ar Radziņu ģimenes atbalstu Iecavas baznīcā dažādi pasākumi notiek visu gadu – gan Adventa laikā, gan citos sabiedrībai nozīmīgos notikumos, tie ir sirsnīgi un kvalitatīvi. Ar Radziņu ģimenes gādību Iecavas luterāņu baznīca ir atdzimusi un kļuvusi par vēl vienu kultūras salīņu Iecavas novadā, koncertzāli, kuru apmeklēt ne tikai draudzes locekļi, bet arī tie iecavnieki, kurus interesē Iecavas novada kultūras dzīve un sabiedriskās aktivitātes,» izvirzot kandidātus goda nosaukuma saņemšanai, iesniegumā rakstījusi Laila Riekstiņa.

- Kādas bija sajūtas, kad uzzinājāt par goda nosaukuma «Iecavas Gada cilvēks» saņemšanu?

Rolands Radziņš: Tas man bija ļoti negaidīti. Liels, negaidīts pārsteigums, kuru pirmajā mirklī pat grūti aptvert un pieņemt. Tas ir ļoti liels gods. Tāpēc vēlos sacīt lielu paldies visiem, kuri mūs ar dzīvesbiedri izvirzīja un atbalstīja! Jo es saprotu, ka goda nosaukums «Iecavas Gada cilvēks» nozīmē ļoti lielu uzticēšanos un cilvēcisku atbalstu. Ne tikai par to, kas ir kopīgi paveikts un piedzīvots, bet arī ar katram vien zināmām cerībām un gaidām.

Zaiga Lazdiņa-Radziņa: Ziņa par lielo godu nāca, bez pārspīlējuma, kā zibens spēriens no skaidrām debesīm. Nekad nebiju iedomājusies par tādu atzinību savai kalpošanai. Līdz šim visiem mani pūliņiem mūzikas jomā lielāko gandarījumu sniedza klausītāju aplausi vai māksliniecisko žūriju vērtējumi, kas vairāk vai mazāk ir prognozējams lielums. Nekādus iepriekšējus mājienus no iecavniekiem arī nebiju saņēmusi, tāpēc pārsteigums bija tik liels. Pēc pirmā apsveikuma zvana vīram patiesi nopriecājos, ka viņa darbs tiek tik augstu novērtēts. Nolēmām pārliecināties Ieca-

vas avīzē, vai tā nav kāda kļūda, un tad ieraudzīju arī savu vārdu. Sākšu ticēt lielo balvu saņēmēju grimašu patiesumam, jo nu varu iedomāties, kāda tajā brīdī izskatījās mana seja. Droši vien tāpat izskatās arī miljona laimētāju sejas – sajūtas ir neaprakstāmas, apjukums ilgi neatlaižas. Pēc tam latvieša kautrīgums liek domāt, ka padarīts jau nav nemaz tik daudz un sākas drudzaina domu rosība, ko vēl ātri vajadzētu paspēt. Tajā pašā pēcpusdienā sarunāju viesmāksliniekus Reformācijas dienas koncertam Iecavas baznīcā un savu koncertu Vecumnieku baznīcā «Zemgales ērģeļu dienu» ietvaros. Tas paldies vietā cilvēkiem, kas mūs izvirzīja un apstiprināja šādam godam.

- Cik cieša ir jūsu saistība ar Iecavu?

R: Ciešāka saistība ar Iecavu sākās 2008. gadā, kad sāku pastāvīgi kalpot Iecavas evaņģēliski luteriskajā draudzē. Bet pirms tam, jau kopš 2001. gada, biju no reizes uz reizi kalpojis kopā ar prāvestu Aivaru Siliņu un viņa dzīvesbiedri Diānu. Tāpēc ar Iecavas luterāņu draudzes cilvēkiem esam pazīstami jau vairāk nekā 16 gadus. Protams, tikai ar gadiem cits citu varam vairāk iepazīt un var izveidoties ciešāka sadarbība un uzticēšanās. Iecavas draudzes cilvēki nav tikai regulārie svētdienas dievkalpojumu apmeklētāji, bez kuriem aktīva draudzes dzīve nav iedomājama, bet arī cilvēku loks, ar kuriem ceļi saskaras citos ar draudzi saistītos dzīves notikumos: kristībās, laulībās, izvadot pēdējā ceļā. Vairāk draudzes dzīve un tas, ko iemāca Baznīca, ir redzēt dzīves gājumu visā tā kopumā – no piedzimšanas līdz aiziešanai mūžībā.

No šī gada februāra esmu sācis strādāt arī Iecavas vidusskolas kolektīvā. Nezinu, kur vēl ir rosiģāka, atvērtāka un radošāka vide par skolu. Psiholoģija profesionālā līmenī ir tas, kam esmu veltījis ļoti daudz sava laika un uzmanības.

Z: Ērģelnieces pienākumus Iecavas luterāņu draudzē sāku

pildīt pirms astoņiem gadiem. Sākumā tas aprobežojās tikai ar atbraukšanu no Rīgas svētdienās. Kad pienākumi lika braukt uz Iecavu biežāk, sākām domāt par dzīvesvietas maiņu. Atradām cenas ziņā «paceļamu» dzīvokli tuvu baznīcai, taču nokavējām ar «jā» vārdu un to nopirka cits. Tad sākām interesēties par pieņemamiem zemes gabaliem un atradām zemi ar kūtiņu un lielu šķūni. Tagad jau siltajā sezonā Iecavā varam būt katru dienu un ar lielu prieku aicinām draugus un domu biedrus uz brīvdabas koncertiem savā pagalmā. Ceram ar laiku tikt pie elektrības, un tad jau varbūt izdosies izrauties no lielpilsētas drūz-

mas pavisam. Esmu dzimusi un augusi mazpilsētā un visu mūžu esmu ilgojusies pēc tādas vides. Brīnišķīgais darbs E. Dārziņa mūzikas skolā, Mūzikas akadēmijā un Rīgas Latviešu biedrībā domas par dzīvi citur vienmēr atvirzīja malā, bet šobrīd ideja par «iecavizēšanos» kļūst pavisam uzmācīga. Žēl, ka draudzei nav iespēju nodrošināt mācītāju ar dzīves vietu, skaistās mācītājmuižas vietā slejas deviņstāvu augstceltnes. Taču esošā un lielākā saite ar Iecavu ir iepazītie un iemīļotie draudzes cilvēki, ar kuriem kopā esam tik daudz piedzīvojuši. Jūtu, ka manas idejas dažkārt rada viņiem apgrūtinājumu, bet pēc to īstenojuma gandarījums neizpaliek. Saprāt nav liegts, tāpēc esmu uzskicējusi savu versiju lielās baznīcas telpas šodienas situācijai atbilstoša funkcionāla pielietojuma atjaunošanai un ceru, ka agrāk vai vēlāk šo «akmeni» izkustināsim no vietas.

- Jūsu ģimeni vieno darba pienākumi, taču varbūt varat lasītājiem arī atklāt, kādas intereses un aizraušanās jūs vieno ārpus darba?

R: Jā, pirmkārt, mūsu kopīgais darbs un profesionālās intereses, par ko varam daudz runāt, spriest un diskutēt arī ārpus darba laika. Mūsu ģimeni kopīgi vieno rūpes pie mūsu mājām «Putnukalnos», laiks ar mūsu lielajiem un mazajiem bērniem. Pie sportiskām aktivitātēm noteikti jāpiemin galda teniss un, kā sacījis Vinnijs Pūks, eksportācijas, t. i., kopīgi izplānotie 3-5 dienu ceļojumi, kad sēžamies auto un braucam.

Z: Mūs satuvināja mūzika,

F: no personiskā albuma

un arī šobrīd tā mūs vieno ne tikai baznīcā, bet arī koncertu un mūzikas ierakstu baudīšanā. Ļoti daudz ceļojam, Latvijas kartē esam atzīmējuši visus brauktos ceļus, vēl tikai Latgalē mūsu līnijas retākas. Igaunijā mūs sajūsmina salu un ziemeļu piekrastes daba, Lietuvā braucam «cepelinu tūrēs», uz Somiju dodamies katru gadu slēpot, pamazām tūrisma autobusu grupās apceļojam arī tuvējo Eiropu. Mūs vieno aktīvās atpūtas veidi – ļoti daudz staigājam, peldam, slēpojam, bet vislabprātāk spēlējam galda tenisu. Nu klāt nākuši lauku teritorijas labiekārtošanas darbi. Kopā labi jūtamies, arī lasot un strādājot rokdarbūs, varat minēt, kurš ko no tā dara. Kopīga mums ir studētāre – esmu beigusi trīs augstskolas, Rolands turpina studēt vēl šobrīd.

- Kas jūs motivē darīt to, ko darāt?

R: Tas ir labs jautājums, iespējams, no visa uzskaitītā: pienākums, atbildība vai vienkārši – nemiers dvēselē, ka labāk ir darīt, nekā nedarīt. Vienmēr jau var pagūt pateikt, ka nav vērts, nav laika vai – vienkārši – ka ir bail. Motivācija noteikti ir saistāma ar visu to, ko un kā domāju, kas uzkrājies līdzšinējā pieredzē.

Z: Man ir laimējies, ka savus darbus varu darīt ar neatslāstošu interesi. Kopš studiju beigšanas visu laiku esmu mūzikas skolotāja, mani audzēkņi un studenti ir tik aizrautīgi, radoši un interesanti, ka neviena situācija neatkārtojas. Līdzīgi arī, vadot Latviešu biedrības kori un Iecavas un Mežotnes draudžu vai man izveidotos vokālos ansambļus

mīlestības ceļā

Rīgā, katrs mirklis ir abu pušu intereses un aizrautības pārpilns. Tad koncertu, festivālu un izstāžu organizēšana ir loģisks darba turpinājums. Priecājos, ka varu spert soli, negaidot vai un kāda būs par to alga. Alga atnāk negaidot, kaut vai kā šī brīža situācijā ar goda atzinību.

- Kāpēc izvēlējāties tieši šo dzīves ceļu?

R: Vai drīkst atbildēt ar pretjautājumu? Varbūt ne mēs izvēlamies dzīves ceļu, bet dzīves ceļš mūs izvēlas? Šodienas psiholoģijā lieto tādu jēdzienu kā bifurkācijas punkts. Tas ir dzīves ceļa krustpunkts, kad izšķiramies par vienu vai otru virzienu. Saka, ka laimīgāki un veiksmīgāki ir tie, kuri savu īsto ceļu un vietu atraduši jau jaunības gados. Dzīves ceļš tāpat ir ļoti atkarīgs no tiem cilvēkiem, ar kuriem esi saticies, bijis kopā, vai arī neesi tādus sastapis. Laikam jau tas, ko cilvēks cilvēkam var dod, nav ne ar ko aizstājams. Cilvēks cilvēku var gremdēt un var arī celt. Ne velti centrālais vēstījums ne tikai Baznīcā, bet arī mūsu kultūrā, izglītībā ir par Kristu kā paraugu, kā mērķi, kā ilgām pēc patiesi cilvēciskā. Ja gribam, varam saukt par kultūras, par esības kodu. Kā, piemēram, latviešu teologs un psihologs Dr. Imants E. Kalniņš to ir atkārtoti sacījis, sevis, savas patības meklējumi mūs aizved pie esības pamatiem, kodola, pie Kristus. Tāpēc to varam saukt par ceļu visa mūža garumā. Ticības, cerības un mīlestības ceļš. Un šai ceļā esam mēs visi.

Z: Liekas, ka dzīves ceļš izvēlējās mani. Kāpēc tieši manu skolas gaitu sākuma gadā mazpilsētā dibināja mūzikas pulciņu, kas mani aizveda uz mūzikas skolu? Kāpēc Dārziņskolā mūzikas studiju organizēja gadā, kad beidzu konservatoriju? Kāpēc Iecavā ērģelnieka vieta atbrīvojās, tikko biju beigusi Lutera akadēmiju? Tad nu gribot negribot jāsāk domāt par to, kas kārtu mūsu dzīves ceļus.

- Kas jūsu darbā ir pats grūtākais?

R: Man personīgi tā ir atbildība un starp vairākām iespējām pieņemt pareizo lēmumu. Grūtākais arī redzēt, ka cilvēkus nepārliecina tik daudz pareizie vārdi, bet pašu dzīves sāpīgās pieredzes.

Z: Grūtākā ir cīņa ar ļaužu inertumu un iestāžu funkcionārisms. Cilvēkos, kas atnāk pie manis, nav grūti iedegt aizrautības liesmu, bet kā tikt klāt tiem, kas pie manis neatnāk? Kas neatnāk ne uz koncertu, ne uz izstā-

di, ne uz baznīcu. Sarūgtinājums rodas saskarsmē ar iestādēm, kas grib kontrolēt, nevis palīdzēt.

- Ja jums būtu iespēja piepildīt trīs vēlēšanās, kādas tās būtu?

R: Pirmā, kas vienmēr būs svarīgi, palīdzēt šodienas cilvēkam pašam atklāt un piedzīvot individuālā ceļa skaistumu un lielumu. Otrā, praktisks mērķis, atrast iespējas un veidu, kā mums kopīgiem spēkiem savest kārtībā mūsu vēsturisko Iecavas luterāņu dievnamu. Trešā vēlēšanās saistās ar «Putnukalniem», lai šī vieta varētu pildīt, kā agrāk sacīja, arī pastorālas funkcijas.

Z: Pirmo jau minēju iepriekš - atrast iespēju savest kārtībā baznīcas lielo telpu, kas varētu kalpot kuplākam apmeklētāju pulkam svētku dievkalpojumos un koncertos, bet ikdienā noderētu svētdienas skolas, diakonijas un sadraudzības vajadzībām.

Otrā vēlēšanās - tikt pie vidēja izmēra ērģelēm ar diviem manuāliem un patstāvīgu pedāli. Šobrīd mūsu baznīcā ir vienmanuāla instruments ar «piekārto» pedāli, turklāt skaņas lielākā daļa paliek stabuļu skapī telpas trūkuma dēļ. Taču šo vēlēšanos ir reāli piepildīt tikai pēc plašāku telpu apgūšanas.

Trešā vēlēšanās būtu visātrāk piepildāma, ja iecavnieki tam atsauktos. Nākamajā gadā rīkosim jau 5. Vasarsvētku festivālu, un es to gribētu redzēt kā visas Iecavas gaidītu pasākumu - ar Svētku dievkalpojumu, koncertiem, torņu mūziku un ļaužu pārpilnu tirdziņu baznīcas laukumā.

- Kāds būtu jūsu vēlējums iecavniekiem valsts svētkos?

R: Latvija ir brīnišķīgi skaista zeme! Latvija, latviešu valoda un viss, kas saistīts ar latvisko, mums ir dots kā dāvana no Dieva un tām paaudzēm, kas mums vēlējas atstāt šo mantojumu. Latvijā ir tik daudz labu, sirsnīgu un zinātkāru bērnu un jauniešu. Tik daudz gudru, savos arodos profesionālu un kompetentu cilvēku. Latvija un Latvijas spēks, pirmkārt, ir mūsu cilvēki. Tāpēc cits citu vairāk atbalstīsim, iedrošināsim, meklēsim iespējas, kā iepriecināt un celt! Ja par otru gribam sacīt kādu kritisku piezīmi, vispirms sacīsim piecas labas un pozitīvas! Miļie iecavnieki, priecīgu un svētīgu mums visiem Latvijas valsts svētkus!

Z: Tiem, kas rosās, - nepagurt, bet pārējiem «kāpt laukā no cībām» un paskatīties, ko dara tie, kas rosās. **Iz**

Viens no Radziņu ģimenes aktīvās atpūtas veidiem ir dejošana.

Zaiga renesanses tērpā ar lautu, izpildot renesanses laika mūziku.

Tuvāk latvju dzīvesziņai

A: F: Beata Logina

Mārtiņdienas pasākumā, kurš svētdien, 6. novembrī, norisinājās Iecavas Mūzikas un mākslas skolas koncertzālē, tikās ne vien iecavnieki, bet arī ciemiņi no Ķekavas novada un Tukuma novada Džūkstes pagasta.

Iecavas sieviešu klubam «Liepas» sadarbojoties ar Ķekavas «Partnerību Daugavkrasts» un biedrību «Cydonia» no Džūkstes, šogad tiek īstenots projekts «Vakarēšana kaimiņos». Mārtiņiem veltītais bija trešais – noslēdzošais – sarīkojums projekta ietvaros.

Iedzīvotāju iniciētais projekts izaudzis kā turpinājums latviskās dzīvesziņas mācībām, pastāstīja projekta vadītāja no Ķekavas Agita Eizenberga, kura bija uzposusies pašas austā tērpā un rotājusies ar pašdarinātām krellēm. «Janvārī iegādājāmie stelles, un šis ir mans pirmais audums,» viešņa ar prieku demonstrēja latvisko prasmju pielietojuma rezultātu.

Sadarbības partneri vēlējušies, lai projektā būtu iesaistīti visi Latvijas reģioni, taču valsts piešķirtais finansējums izrādījies mazāks, kā plānots, tāpēc Latgale šoreiz nav pārstāvēta. Iecerētās aktivitātes noritējušas, pateicoties finansiālajam atbalstam no Valsts Kultūrkapitāla fonda un attiecīgo novadu pašvaldībām.

Pašu ieskatu maskošānās tradīcijās pasākuma dalībniekiem sniedza Latvijas Universitātes vadošā pētniece Aida Rancāne un Latvijas Folkloras biedrības valdes priekšsēdētājs Andris Kapusts. Stāstījumu papildināja fotogrāfijas un tēmas prezentācija uz lielā ekrāna. Auditorijā tika noskaidrots, kuras ir populārākās maskas (nāve, kaza, dzērve, lācis, vilks, lielā sieva), vai visas maskas ir budēji, ķekatas, kā arī vai vienas un tās pašas dziesmas, maskas der visiem notikumiem.

Folkloristi atklāja, kas ir kopīgais un atšķirīgais dažādos novados un laikos. Maskas ierodas pārejas ritos – kad apdarīti lauku darbi, kad beidzas saules gads, kad ziema pāriet pavasarī, kad cilvēks piedzimst vai nomirst – tā tad gadskārtu svētkos un ģimeņu godos. Maskošānās īpaši aktuāla top tad, kad sākas tumšais laiks. Nosacīti arī jāpabērnus varam uzskatīt par maskotiem ļaudīm. Sabiedrībai ir jāzina tie brīži, kad var ierasties maskotie, lai tos var arī pacienāt, jo tā ir ziedošana, veļu pacienāšana, uzsvera A. Rancāne. Maskas parāda neredzamo pasauli un rituālos atveido kādas kosmiskas norises – praktiskā darbība iedarbojas uz zemapziņu un harmonizē cilvēku.

Masku tematika ir atkarīga no gadalaika un mērķa. Rudenī izplatītākas ir cilvēkveida maskas – senči, veļi. Vidzemē rudēni vairāk staigā spalvainie mārtiņi, vecīši. Ziemassvētku laikā sastopama plašāka paleta – dažādi dzīv-

Ar rudenī dziedamām dziesmām skanīgu fonu sarīkojumam nodrošināja «Tarkški». Iecavnieku folkloras kopa ierādīja Mārtiņdienai piestāvošas rotaļas, kas no dalībniekiem prasīja gan izveicību, gan attapību. Pēc izkustēšanās visi baudīja pašu sarūpētos cienastus.

Mājinieces – Iecavas sieviešu kluba «Liepas» dalībnieces – dīžojās tautastērpos. «Ceļam latviskumu, kā vien varam,» atzina biedrības dibinātāja Agita Hauka.

Vairāk foto - www.iecava.lv

Par ierašanos Mārtiņdienas pasākumā maskās bija parūpējušies ciemiņi no Džūkstes, kuri viesošanos Iecavā, neraugoties uz pietiekami intensīvo snigšanu, bija sākuši ar Dievdārziņa apskati.

nieki, lietas, mītiskās maskas (zirgs, čigāni, siena kaudze, garā sieva). Pavasarī svarīgi ir rituāli, kas modina un mudina, rosina veģētāciju un jauna saimnieciskā gada uzsākšanu, tāpēc saistīti ar seksualitāti un auglību. Tad aktuāli ir budēji, mājas gari. Folkloristi atgādināja, ka jādama par masku nosaukumiem – piemēram, skutelnieks nenāks Mārtiņos. Zemgale ir slavēta ar budēļu tradīcijām pavasarī, ziemā te staigājuši čigāni.

Daudzi pasākuma dalībnieki atzina, ka no lektoru uzstāšanās guvuši jaunas zināšanas par sentēvu tradīcijām. Pusaudzēm no folkloras kopas «Tarkški» līdz šim masku gājieni vairāk saistījušies ar Helovīnu svinēšanu – vēl pavisam nesen, 31. oktobra vakarā, meitenes staigājušas pa kaimiņu

mājām, pārģērbusās par asiņainiem kaķiem un izdomājušas spoku stāstījumus izjokošanai. Pēc folkloristu lekcijas Adriana Krūzmane apjautusi, ka latvieši maskās mēdz iet ne tikai ap Mārtiņu laiku, bet arī citos nozīmīgos brīžos pavasarī. Savukārt Annai Hofmanei atmiņā iegūlusi atziņa, ka bērni ne vienmēr gājuši līdzī, jo tas ir grūti – maskošānās ir fiziski smags darbs. «Gājieni no sētas sētā ievēlās nakti, mazs bērns to nevar izturēt. Tā ir arī saskarsme ar bīstamiem spēkiem,» skaidroja Aida Rancāne. «Neredzamā pasaulē ir divējāda – dod spēku, labvēlību, taču jāprot ar to saudzīgi komunicēt. Pārģērbjoties par kaut ko tādu, nezini, kā tas iedarbosies. Ja iet kādā tēlā, pēc tam no tā jāiziet, jāattīrās,» tradīciju pētniece norādīja uz izmainīto

apziņas stāvokli. Agrāk, kad cilvēkiem vēl bija ciešāka saikne ar dabu, maskošānās, no vienas puses, bija pienākums kolektīva ietvaros uzturēt tradīciju. «No otras puses, tas ir arī interesanti – beidzot varu būt arī kas cits, ne tikai sieva vai māte. Pielaižot citas lomas, izmainās uzvedība, tā atšķiras no ikdienišķās. Būdami maskā, mēs uzvedamies pretēji tam, kā darām ierastajā dzīvē,» atgādināja A. Rancāne.

Lektorī demonstrēja videomateriālus, lai parādītu, cik daudz kopīga ir Eiropas tautu tradīcijās. Arī Eiropas karnevālos redz tos pašus arhetipiskus tēlus, tikai mūsdienīgā izpildījumā. Maskās dominē trīs krāsas: baltā, melnā un sarkanā. Folkloristi norādīja uz dažādām pieejām masku gatavošanai. Ir tautas, kas speciāli veido no kāda materiāla, piemēram, izgrebji no koka un izrotā. Latvijā vairāk izplatīta otra pieeja – improvizēšana un veco apģērbu pielāgošana. Aida Rancāne minēja vairākus svarīgus nosacījumus: «Maskās neiet baltī, tīri un jaunās drēbēs, neizmanto goda lietas. Maskas tērpam jābūt vecam un nolietotam. Ja seja nav aizsegta, tā jānokrāso.»

«Prieks, ka uz tādiem pasākumiem latvisko tradīciju kopšanai arī bērni nāk līdzī, no tā visa nekaunas un viņiem ir interesanti,» sacīja Agita Hauka. «Masku šodien nav daudz, bet vēl visvairāk rudens un Ziemassvētki priekšā!» Iespēju robežās maskošānās tiekot piekopta radinieku kāzās, kad var iet čigānos un taisīt vārtus, kā arī februārī, Meteņos, kad *liepas* mēdz sapulcēties uz kopīgu blūķa vilkšanas rituālu. **IZ**

Iepazīst tradīciju dažādību

A: **F:** **Anta Kļaveniece**

Ikviens kādu interesantu nodarbi sev varēja piemeklēt Nāciju kultūras dienā, ko sestdien, 12. novembrī, Mūzikas un mākslas skolas telpās organizēja biedrība «Iecavas sieviešu klubs «Liepas»». Dažādas aktivitātes bez maksas bija pieejamas no pulksten 12 līdz pat vakaram.

Izpaužas radoši

Pasākuma ievadā sadarbībā ar Latvijas Sieviešu invalīdu asociāciju «Aspazija» noritēja radošās darbnīcas, kurās varēja filcēt, veidot papīra dekorus, izgatavot dzijas putniņus un apsveikuma kartītes, kā arī piešķirt jaunu dzīvi stikla burciņām, pārvēršot tās brīnišķīgos svečturos. Interesantu nodarbi atrada sev katrs, bet tie, kas vēlējās apgūt itin visas prasmes, secināja, ka divas stundas izrādījās par īsu. Visnopietnāko pieeju un pacietību prasīja slapjā filcēšana, jo darbs nav ātri paveicams. No vilnas vispirms tiek izveidota vēlamā forma. Pēc tam to saslapina ar siltu ziepjūdeni un rokām veļ, līdz sasniegts cerētais rezultāts.

Piņķerīgā un slapjā darbošanās nenobiedēja **Initu Putniņu (attēlā)**, kas pasniedzējas vadībā ķērās klāt pulsa sildītāju jeb mauču darināšanai. Rezultāts nelika vilties, un Inita jau prātoja, ko vēl labprāt izgatavotu pēc jaunapgūtās metodes. Tā kā pēc profesijas Inita ir mājturības skolotāja, savās prasmēs viņa noteikti dalīšoties arī ar savām skolniecēm.

«Sieviešu invalīdu asociācija «Aspazija» dibināta pirms 15 gadiem,» pastāstīja tās vadītāja Ilze Laine. «Tā kā esam sieviešu organizācija, mums ļoti patīk darināt rokdarbus. Dāmas ir ļoti radošas, nodarbībās top daudz interesantu lietu - aditas, tamborētas, filcētas, izšūtas.

Piedalāmies dažāda mēroga izstādēs, un, lai varētu darbus realizēt, Rīgas Centrāltirgus sakņu paviljonā mums ir neliels kiosks «Saulgrieze». Jāsaka, ka darbiem ir liela piekrišana, tas ir kaut neliels atbalsts mūsu dalībniecēm. Šodien esam Iecavā, jo ar «Liepām» mums ir izveidojies labs kontakts. Te esam braukušas uzstāties, bet šoreiz nolēmām, ka jāparāda savi rokdarbi un pie reizes varam dalīties savās prasmēs. Tiesām ir prieks, redzot, cik aktīvi un smaidīgi visi darbojas.

Asociācijā ir iespēja piedalīties dažādās aktivitātēs, jo darbojas senioru deju kolektīvs, biodejas, vokālais ansamblis, sēdvingrošana, floristikas, klūdziņu pīšanas un rokdarbu pulciņš, tiek organizētas atbalsta grupas un individuālas konsultācijas pie psihologa un psihoterapeita. Biedrības galvenais mērķis ir kopības sajūta; lai katra nesēdētu mājās un nerunātu par slikto dzīvi. Nākam, darām un labprāt ar savām zināšanām dalāmies arī ar citiem. Sievietes bieži atnāk nomāktas, bet pie mums burtiski atdzimst, jo cilvēkam dzīvē nepieciešams kāds mērķis, iespēja darīt un piedalīties.»

Apģūst burjatu dejas elementus

Burjatu biedrības «Badarhāns» pārstāve Natālija Siberga vadīja meistarklasi, interesentiem ierādot burjatu rituālo deju elementus, kas vairāk līdzinājās meditatīvai vingrošanai mūzikas pavadībā. Lielu nozīmi vadītāja pievērsa pareizai elpošanai. Kustības nebija ātras, taču netrenētām organismam dažubrīd par grūtu, atzina vairākas nodarbību dalībnieces. Šādas nodarbības gan liek sasparoties. Vismaz daļa no meistarklases dalībniecēm solīja iemācītos vingrinājumus iekļaut savā ikdienā, jo tie palīdz uzturēt sevi formā, izvairīties no dažādām vainām.

Vairāk foto - www.iecava.lv

Top kadri dokumentālajai filmai

Pasākuma dienā Iecavā viesojās arī telekanāla «RīgaTV24» filmēšanas grupa un žurnālists **Aivis Ceriņš (attēlā sarunā ar Iecavas novada Goda pilsoni Ēvaldu Kivilandu)**. Viņu uzdevums bija sagatavot materiālu dokumentālo filmu ciklam par Latvijas kultūras vēstniekiem, un šāds statuss ir arī mūsu Agitai Haukai. Filmu cikls būs veltīts Latvijas simtgadei, un to raidīšanu plānots uzsākt nākamā gada septembrī. Interesanti, ka Iecava ir pirmā pieturas vieta, kur viesojās filmēšanas grupa, jo pavisam Latvijā ir jau vairāk nekā simt kultūras vēstnieku.

Filmēšanas laikā A. Hauka pastāstīja par «Liepu» sabiedrisko darbību un paviesojās Dievdārziņā, kura izveidē biedrība aktīvi iesaistījusies. Tāpat sižeta vajadzībām tika filmētas sestdienas pasākuma norises. Tā kā filmas veidotāji katrā vietā vēlas iepazīt kādu interesantu un sabiedriski aktīvu personību, pēc A. Haukas ieteikuma tika veidots materiāls arī par Iecavas novada Goda pilsoni, vēstures entuziastu un vairāku grāmatu autoru Ēvaldu Kivilandu.

Visi kultūras vēstnieki, tostarp arī A. Hauka, ir apguvuši speciālu mācību programmu par kultūras daudzveidību, identitāti un sabiedrības saliedēšanu, kas kalpo par pamatu dažādu partnerību iedibināšanai un attīstībai. Kultūras vēstnieku uzdevums ir palīdzēt savām kopienām apzināties veidējo un nacionālo kultūru kā izaugsmes resursu, stiprināt latviskās kultūras apziņu, saliedēt dažādus sabiedrības pārstāvjus kopīga mērķa īstenošanai, veidot izpratni par atvērtu kultūras identitāti un mobilizēt pozitīvām pārmaiņām saliedētas sabiedrības veidošanā. Programmu īsteno Kultūras ministrija, sadarbojoties ar Latvijas Nacionālo kultūras centru un biedrību *CultureLab*.

Grāmatas atvēršanas svētki

Pasākumā ar savu jaunāko grāmatu prezentāciju viesojās dzejniece Eva Mārtuža. Vienai no tām bija atvēlēts īpašs gods - atvēršanas svētkus piedzīvoja Jēkaba Nimaņa grāmata «Jābūtība. Latvju jaunatnes stāja, kādu es to iedomājos», kuras izdošanu izlozusi dzejniece. Grāmata dziļi skar latviskās identitātes tēmu. Tajā sniegtas atbildes, kāpēc mēs esam latvieši, kāpēc mēs esam īpaši un kāpēc mums jādzīvo nākotnei: jākopj valoda, latviskā kultūra, dzīvesziņa un jāapzinās, ka latviskums ir tik nozīmīgs un saglabājams, ka pielīdzināms reliģiskai pārliecībai, kura vienīgā palīdz neizkust citās kultūrās.

Krāsains noslēgums

Nāciju kultūras dienas noslēgumā izskanēja koncerts, kura dalībnieku pārstāvēto kultūru dažādība lieliski atspoguļoja mūsu sabiedrību un tās daudzveidību. Koncertu atklāja mājiniēki no Mūzikas un mākslas skolas. Viskoloritākais sniegums izdevās burjatu biedrības un «Natali Berg dance» dalībniecēm, lai gan temperamenta ziņā ar savu jestro muzicēšanu un skanīgajām balsīm neatpalika arī latviešu meitenes no folkloras kopas «Kokle». Ar dziesmām vairākās valodās ģitāras skaņu pavadījumā pārsteidza Rīgas Dziesmu teātra «Etjud» pārstāvis, bet noslēgumā istu latviešu tautasdziesmas spēku demonstrēja «Liepu» dalībnieces.

Biedrība «Iecavas sieviešu klubs «Liepas» teic lielu paldies pasākuma atbalstītājiem - AS «Balticovo», Iecavas Mūzikas un mākslas skolai par mājīgajām telpām, kā arī Iecavas kultūras namam, kas nodrošināja pasākuma apskaņošanu.

Pasākums notika sadarbībā ar biedrību «Sadarbības platforma» projekta «Dažālais vieno» ietvaros. Finansējums projekta īstenošanai piesaistīts, startējot Zemgales NVO projektu programmā. **IZ**

Mēneša jaunietis :::

11,05 sekundēs līdz simtam

A: Ilze Dreimane, pašvaldības jaunatnes lietu speciāliste

Novembra jaunietis Daniels Fjodorovs ir sestais ātrākais sprinteris valstī un U-20 Latvijas izlases kandidāts 2017. gadam. Jaunieša dzimtas saknes saistītas ar gleznainajām Cēsīm, bet visu savu apzināto mūžu viņš dzīvo Iecavā. Saspringto ikdienu Daniels balansē starp mācībām Iecavas vidusskolas 12. klasē un intensīviem treniņiem, kuri notiek četras piecas dienas nedēļā.

Balsosim par Gada jaunieti

➔ 1.lpp.

Konkursa ietvaros novada iedzīvotājiem būs arī iespēja piešķirt jaunietis un biedrības citās piedāvātajās nominācijās, kuras ir nosauktas konkursa nolikumā (skatīt www.iecava.lv). Šajās nominācijās konkursa uzvarētājus noteiks piecu cilvēku komisija. Pretendentus vērtēs Izglītības nodaļas vadītāja Vija Ieleja, izglītības speciāliste Valda Liekne, jaunatnes lietu speciāliste Ilze Dreimane, Jaunatnes konsultatīvās pa-

Pirmos panākumus zēns guvis jau 3. klasē, kad sācis apmeklēt vieglatlētikas treniņus. Gadu vēlāk Danielam atklātā skolioze kļuvusi par iemeslu aizliegumam nodarboties ar profesionālo sportu. Katrs ārsta apmeklējums beidzies ar pārdzīvojumu un asarām, tomēr puīša aizraušānās ar sportu bijusi stiprāka. Kādā dienā Daniels nolēmis, ka tā ir viņa dzīve, tāpēc darīs to, kas viņam vislabāk padodas, un 7. klasē atsācis vieglatlētikas treniņus. Pēc vairākiem gadiem vizītē pie ārsta Danielam jautāts, vai tiešām iepriekš bijusi slimība, jo pazīmju vairs nav.

«Esmu sprinteris 60, 100 un 200 metru distancē, ik pa laikam

skrienu 300 un 400 metrus. Tagad, kad sākas sacensību laiks, sanāk bieži kavēt skolu. Pirms diviem gadiem bija tā, ka janvārī skolā biju tikai divas nedēļas, jo katru otro dienu notika sacensības. Ir bijis arī tāds nogurums, kad gribas visu vienkārši beigt un neko nedarīt. Kā pārvarēju šo posmu? Saņēmos, atpūtos un pārdomāju, ko es tad darīšu. Sēdēju pie datora un vēl vairāk bojāju savu veselību? Un atkal no jauna ķēros pie sporta!» Jaunietis atzīst - svarīgi, ka ir laba sadarbība ar skolu un ir iespēja apvienot gan mācības, gan sportu labā līmenī.

Daniels šajā rudenī tika iekļauts U-20 Latvijas valsts izlases kandidātos, par ko pats bija nedaudz pārsteigts: «Atlase ir ļoti liela un sīva, dažreiz sacensībās ir pat 600 dalībnieku. Kad ieraudzīju sevi atlases kandidātu sarakstā, bija neapraķstāms prieks, jo beidzot mans smagais darbs ir pamanīts, izlasi uzskatu kā novērtējumu padarītajam. Citiem liekas, ka tā ir tikai skriešana, bet tās dažas sekundes var būt smags mēnešu darbs.» Lai sasniegtu pamanāmus rezultātus, jābūt lielai disciplīnai, mērķtiecībai un izturībai, jo dažreiz treniņi ir tik intensīvi, ka pēc tam sāp rokas un kājas, pašsajūta ir slikta. Par labu nācis tas, ka jaunietis sācis lietot veselīgu un sabalansētu uzturu, aizstājot vecos ieradumus ēst čipšus un citus ātro ēstuvju piedāvātos produktus. «Latvijas olimpiāde man deva labu atgriezenisko saiti savam darbam, jo tā ir neapraķstāma sajūta būt sestajam ātrākajam sprinterim Latvijā tikai 18 gados. Sajūta, ka es nesu Iecavas novada vārdu, – tas ir kaut kas! Mūsu mazā Iecava spēj konkurēt ar lielajām pilstām, tas ir vareni!»

Ārpus skolas un sportošanas

Danielam patīk pētīt jaunākās modes tendences un trendus, tāpēc nākotnī jaunietis varētu saistīt ar modi, iespējams - pat ar modes dizainu. «Man patīk atšķirties. Mode mani saista vairāk nekā citas lietas. Pagaidām tikai pētu un izglītojos, nākotnē vēlētos mēģināt veiksmi kā modelis, kā arī veidot saturu modes nozarē.» Dela labo stila izjūtu un modes izpratni novērtē arī vecāki: «Braucot iepirkties, viņi vienmēr jautā man padomu - vai tas labi izskatīsies un vai tas būs moderni. Citi dienām ilgi domā, ko vilkt un kā izskatīsies, man tās ir piecas minūtes, lai sakomplektētu savu stilu dienai.» Interese par modi, kas radusies jau sākumskolā, kad vecāki ļāvuši puikam izvēlēties, ko un kā vilkt, ar katru gadu augusi augumā, un tagad jau katru vakaru Daniels cenšas izlasīt ko jaunu.

Kā vienu no pagriezieniem savā personības attīstībā jaunietis min iestāšanos debašu klubā: «Debates man ir devušas spēju būt drošākam saziņā ar cilvēkiem – agrāk būtu skatījies pāri un izvairījies no acu skatieniem, slēpies un klusējis, tagad varu droši skatīties acīs un piedalīties diskusijās, man tas vairs nesagādā diskomfortu.»

Daniels jaunietis novēl būt aktīviem un nesēdēt mājās, kļūt pašapziņīgiem, mēģināt vispirms problēmas risināt pašiem, veidot atbildības sajūtu un atrast savu aizraušanos: «Ja ir aizraušānās, dienas kļūst daudzveidīgākas, var iziet citu cilvēku sabiedrībā un savu dzīvi padarīt piepildītāku nekā tikai maršruts mājas-skola-mājas.» **IZ**

plkst. 19:00 Iecavas kultūras nama mazajā zālē.

Konkursu rīko Iecavas novada pašvaldība, un tā mērķis ir apzināt Iecavas novada aktīvos jaunietis un jauniešu grupas, veicinot viņu aktīvu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē, iesaistīšanos neformālās izglītības apgūvē, kā arī brīvprātīgajā darbā un popularizējot individuālu talantu pilnveidošanu. **IZ**

Sporta namā

IECAVAS NOVADA SKOLU SACENSĪBAS BASKETBOLĀ

6., 7. klasēm – 22. novembrī,
8., 9. klasēm – 29. novembrī,
10.-12. klasēm – 6. decembrī.
Sākums plkst. 16:00.

Iecavas novada 2016./2017. gada sezonas sacensības galdā tenisā (1. kārtā)
24. novembrī plkst. 18:30.

Latvijas Republikas 26. atklātais veterānu čempionāts galdā tenisā
26. novembrī plkst. 12:00 un
27. novembrī plkst. 10:00.

Sporta ziņas :::

Vieglatlēti sāk sacensties telpās: 9. novembrī SAKS «Dartija» sporta namā norisinājās Iecavas novada sporta skolas «Dartija» sacensību U-14 grupai 1. posms. Rezultāti (meitenes/zēni):

30 m

1. vieta – Karīna Berkmane (5,42 sek.) / Rihards Pūķis (4,72 sek.)

30 m/b

1. vieta – Karīna Berkmane (6,72 sek.) / Toms Vitrupe (6,22 sek.)

Augstlēcšana

1. vieta – Karīna Berkmane (1,15 m) / Niklass Kalniņš (1,48 m)

Lodes grūšana

1. vieta – Karīna Berkmane (7,30 m) / Daniels Strautmanis (7,12 m)

450 m

1. vieta – Karīna Berkmane (2 min. 00,6 sek.) / Daniels Strautmanis (1 min. 34,3 sek.)

Nedēļas nogalē Iecavas novada sporta skolas «Dartija» basketbolisti aizvadījuši kārtējās spēles VEF LJBL 2016./2017. gada čempionātā. 12. novembrī Iecavā

Iecava/Vecumnieki–Bauska

U-17 67:74 (M. Zvirbulis 20, T. Janeks 15, U. Mežavilks 10)

U-14 47:72 (A. Grāvels 18, E. Geks 14)

U-15 37:64 (M. Sisenis 23)

U-19 45:61 (M. Eņģelis 9, K. Mors 8)

13. novembrī Mārupē un Bauskā

Mārupes Sporta centrs-Iecava/Vecumnieki

U-14 50:67 (A. Grāvels 33, E. Geks 13, D. Griba 11)

Bauska-Iecava/Vecumnieki

U-19 83:60 (K. Ozoliņš 19, K. Kreičsteins 15)

13. novembrī Iecavas novada sporta skolas «Dartija» vieglatlēti piedalījās 2016. gada Kuldīgas atklātajā vieglatlētikas čempionātā. Labākos rezultātus sacensībās uzrādīja Daniels Fjodorovs un Raitis Fomrats. Daniels izcīnīja 1. vietu 200 m (23,62 sek.) un 3. vietu 60 m (7,25 sek.), bet Raitis - 1. vietu 60 m (7,16 sek.) un 2. vietu 200 m (23,95 sek.). [Iz](#)

Līdzjūtības

Jel neraudiet - mans sāpju ceļš ir galā,
Es upei melnajai nu pāri jau...
Es dusu klusā, aizmigušā salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav. /A. Skalbe/

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Ļubai Ilvesei un viņas ģimenei, dēlu JURI negaidīti zaudējot.

Dace Štrausa ar ģimeni

Bet kurš gan pasacīs –
Varbūt no jauna rodas
Un nevis projām iet,
Bet – tālāk dodas. /A. Skalbe/

**Izsakām līdzjūtību tuviniekiem,
JĀNI ĶIRSI pavadot mūžībā.**

Iecavas politiski represēto kluba biedri

Tāda tu esi, rudens diena,
Bērzu loki, - un vētrām līdz
Atkal aizlido lapa viena,
Bieza un tumša aug miglas siena,
Lietus asaras plakstos trīc. /M. Bārbale/

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību Veltai Rundzei,
no māsas uz mūžu atvadoties.**

Zorģi 3 mājas iedzīvotāji

Kad vakaram tavam vairs neaust rīts,
Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet. /K. Apškrūma/

**Izsakām patiesu līdzjūtību Rūdfam Latvietim,
māsu RASMU mūžībā pavadot.**

Zorģu mājas Nr. 2 iedzīvotāji

Kur vārdus rast, kas būtu mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpī dusēt steidz,
Kad negaidot ir pārrauts mūža gājums
Un ardievas tik daudz kam jāpateic. /K. Apškrūma/

**SIA «Jaunpagasts Plus» Iecavas spirta rūpnīca
izsaka līdzjūtību Ilzei Murānei ar ģimeni,
brāli mūžībā aizvadot.**

IZ Reklāma un sludinājumi :::

NEIŽŅĪCINĀMA | NESALAUŽAMA | NEAIZMIRSTAMA

19. novembrī plkst. 14:00

leccavas kultūras namā

SABINE TIMOTED
VIESTURA KAIRIŠA FILMĀ

**Melānijas
HRONIKA**

KINOTEĀTROS
LATVIJĀ NO 1. NOVEMBRA

leeja: 2,- €

WESTMEDIA | BILACIS PRODUCTIONS | HILAND FILM COMPANY OF

Biedrība "RaDam" sadarbībā ar E. Virzas leccavas bibliotēku aicina...

Austris Augusts
fotoizstāde

**"Viss sākas
ar kaut
ko..."**

Izstādes atklāšana
24. novembrī plkst. 17:00

◇ Smilts, grants, šķembas, melnzeme, kūtsmēsli, kūdra

◇ Pašizgāzējs ar 12 m³ konteineru (konteineru īre 12 m³ un 18 m³)

◇ Ķēžu ekskavatora pakalpojumi

◇ Universālā ekskavatora pakalpojumi

◇ Buldozera pakalpojumi

Tālr. 29457686.

Iecavas
MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLA

Sestdien, 26. novembrī,
plkst. 16:00 Emīla Dārziņa
mūzikas vidusskolas I. Sarjas
kameransambļu klases
audzēkņu KONCERTS.
Ieeja - bez maksas.

JĀŅA ZĪVĀRTA PIEMIŅAS TURNĪRS ZOLĪTĒ risināsies
Iecavas kultūras namā **27. novembrī no plkst. 10:00.**
Pieteikšanās no plkst. 9:30. *Dalības maksa - 10 EUR.*

Aizsaulē aizgājuši

Guntis Birģelis (07.02.1966.-11.11.2016.)

Rasma Kubliņa (01.01.1937.-11.11.2016.)

Aicina darbā :::

SIA «Jaunpagasts Plus»
Iecavas spirta rūpnīca
(reģ. Nr. 40003356850) aicina
darbā **frontālā iekrāvēja
vadītāju**. Tālr. 28355439.

Dažādi :::

Kvalitatīvi atjauno vannas;
kalpošanas ilgums 10-15 gadi.
Nekādas krāsošanas un smakas,
strādājam ar šķidro akrilu,
visā Latvijā. Tālr. 27633166.

SVECIŠU VAKARS Iecavas
novada kapsētās - 20. novembrī.

AUTOSKOLA ZAMS

Edvarta Virzas ielā 21a (pretī autoostai)

95. kods A; B; C; D; E kateg.

Tālr. 23770331; www.zams.lv

**Iecavas
vidusskolas
140 gadu jubilejas
svinības
notiks 25. novembrī.**

Svētku norises kārtība:

- * Svētku dalībnieku
viesošanās Sarkanajā skolā -
no plkst. 15:00
- * Baltā skola ciemiņus gaida
no plkst. 16:00
- * Reģistrācija - plkst. 18:00
- * Svinīgā daļa - plkst. 19:00
- * Groziņvakars - plkst. 21:00

Dalības maksa - 7.00 EUR.
*Aicināti absolventi, skolotāji,
darbinieki, kā arī lūgtie viesi.*

*Vējš sola lapai
debesis...* IGO

Ziemassvētku programma

**Jānis Strazds
Marta Kauliņa**

18.12. plkst. 13.00
Iecavas kultūras nams

TEV MŪŽAM DZĪVOT LATVIJA
Latvijas 98. godskārtu svinēsim

17. novembrī plkst. 19:00
Iecavas kultūras namā

Pašvaldības atbalvojumu pasniegšana

Pēc svinīgās ceremonijas

Gintas Krievkalnas svētku koncerts
- veltījums Latvijai

Ieeja - bez maksas

No 17. novembra
Iecavas kultūras nama mazajā zālē

Apskatāma Dainas Āboliņas
gleznu izstāde
"Manas krāsas"
Izstāde apskatāma darba dienās
no plkst. 10:00 - 17:00

Tikšanās ar mākslinieci
19. novembrī plkst. 13:00

SVĒTKU BALLE

Iecavas kultūras namā
18. novembrī
plkst. 21:00
Ballē spēlēs grupa "Stradivari"
Ieeja: 5€
Biļešu iepriekšpārdošana kultūras namā

**SIA «SKUJENIEKI»
pārdod:**

- dažādu veidu malku,
t. sk. skaldītu malku;
- zāģmateriālus
pēc pasūtījuma;

pērk lapu koku cirsma.
Tālr. 26445095.

IECAVAS
ziņas

Izdevējs – IECAVAS NOVADA DOME.

Reģistrācijas Nr. 000701661.

Redakcijas adrese: Skolas ielā 4, Iecavā, LV-3913.

Redakcijas tālr. 63941299, mob. 26442201; e-pasts: avize@iecava.lv, fakss 63941991.
Redkolēģija: Jānis Pēlss, Agra Zaķe, Arnis Grundmanis, Juris Ludriķis, Kārlis Sinka, Mihails Haļitovs.

Redaktore Beata Logina, korespondente Anta Kļaveniece.

Sagatavots drukai AS «DRAGONARA BALTICA». Metiens 1000 eks.

Publicētais ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz
«Iecavas Ziņām» obligāta. Laikraksta numuri internetā - www.iecava.lv

Laikraksts iznāk kopš 1995. gada 24. februāra. Abonēšanas indekss *Latvijas Pastā* - 3077.